

"El CIE continua obert i no sembla que en un futur s'hagi de tancar"

Dv, 11/01/2019 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete –CR) L'any 2017 semblava que sí, que el Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca es tancava. Ho semblava després que l'Ajuntament de Barcelona [donés](#) un termini màxim de dos mesos a Interior per precintar el Centre, sota amenaça de portar el cas fins a l'Audiència Nacional. Molt soroll per no res, dos anys més tard el CIE continua obert i sense cap previsió futura de tancament. La [Fundació Migra Studium](#) dels Jesuïtes convoca per cinquè any consecutiu una [vetlla de pregària](#) davant el Centre d'Internament d'Estrangers.

Fa cinc anys que es va iniciar la vetlla de pregària davant del CIE i encara uns quants més que la Fundació Migra Studium va començar les visites als interns. S'han convertit així en actor legítim per denunciar les constants vulneracions de drets que es duen a terme dins el CIE, i en molts casos també en l'únic referent de molts dels migrants tancats dins el centre d'internament.

"Un intern em va dir l'altre dia que ell espera els dijous perquè per a ell el dijous surt el sol, venim nosaltres", explica **Pilar Pavia**, religiosa del Sagrat Cor i voluntària del grup de visites al CIE. "Per alguns som l'únic referent que tenen". S'imaginem creuar el seu país a peu fugint d'algun conflicte, arribar al Marroc, pujar en una pastera i acabar tancat en un Centre d'Internament d'Estrangers? Molts migrants arriben així al CIE de la Zona Franca, "alguns no saben ni on són".

Pitjor que la presó

Molts ho confonen amb una presó tot i que les condicions són encara molt pitjors que en qualsevol presó catalana. Al CIE no hi ha activitats per fer, ni tallers, ni manualitats, ni gimnàs, res. Fins a seixanta dies interns poden estar a l'Estat Espanyol, tot i que hi ha altres CIEs a la Unió Europea que tenen fins a l'any i mig d'internament, com és el cas de Gran Bretanya. I és que els dies d'internament

mínim als CIEs els marca la Unió Europea, com a directiva, i són els països qui estableixen el màxim.

La Pilar Pavia porta un any formant part del grup de visites al CIE de la Zona Franca. Hi va començar agafant el relleu d'una altra germana de la congregació que visitava interns però que va marxar a viure a un altre lloc. El grup de visites de Migra Studium es reuneix una vegada al mes com a equip. Normalment visiten en parella i quan un ja porta algun temps visitant la visita als interns ja passa a ser individual. La visita és fa una vegada per setmana i sol ser el mateix dia. Després de cada visita es fa un registre de tot plegat.

L'objectiu d'aquestes visites, explica Pavia, és doble. "Per una part hi ha l'objectiu d'acompanyar les persones que són allà dins i que ho demanen, perquè hi ha d'haver una petició per part de l'intern". Intenten saber com està la persona, quines necessitats hi ha, quines vulneracions de drets es duen a terme, "perquè alguna o altra vulneració sempre es dona allà dins". El que no fan, remarca, és resoldre situacions jurídiques, "això ho fan els advocats". Sí poden empènyer alguna situació o inclús fer denúncies si veuen presència de menors, per exemple. "Però el nostre paper no és el dels advocats".

Un segon objectiu és donar visibilitat. I això ho fan per exemple amb la vetlla de pregària o amb l'informe que anualment presenten, coordinant-se amb altres CIEs de l'Estat Espanyol. "Per fer visible que són uns centres que no haurien d'existir perquè de fet el 60% dels interns surten en llibertat".

El CIE, recorda Pavia, "continua obert i no sembla que en un futur s'hagi de tancar". Sí que es nota, diu, el canvi en les polítiques migratòries a nivell d'Estat en el tipus de presència d'interns dins el CIE. "Hi va haver una època en que hi havia molta gent subsahariana, ara pràcticament no n'hi ha". Alguns són expulsats en calent, com han sortit sovint casos a la premsa, però des del juny la Pilar afirma que ella no ha vist dins el CIE cap subsaharià. Últimament venen molts migrants provinents d'Argèlia i suposen que subsaharians potser van a altres CIEs. "Quan surti l'informe ho sabrem".

Els últims dels últims

Si aconseguixen veure un intern dues o tres vegades ja és molt, reconeix Pavia. I és únicament amb les visites continuades com poden arribar a conèixer la història vital de la gent. També amb alguns interns intenten ajudar-los a reflexionar sobre què passaria si els expulsen i pregunten sobretot què els espera al seu país. "Per alguns la situació al país d'origen és terrible, i per qui ja té família aquí l'objectiu és sortir en llibertat".

Pavia ens relata que una vegada parlant amb un dels policies del CIE els va explicar que s'havia donat la llibertat a un grup de subsaharians que ja feia 59 dies que estaven tancats. Van sortir i a les dues hores tornaven a estar asseguts a l'entrada del CIE de nou, demanant poder tornar a entrar-hi. "No sabien on anar, això evidentment és feina d'altres entitats indicar on poden anar, però al CIE tenien assegurat menjar i dormir, imagineu la situació dels migrants al carrer".

I per què visita la Pilar? Cada persona que visita els interns del CIE té les seves motivacions personals. "La meva motivació última és l'Evangeli i els seus valors d'acollida. Són els últims dels últims. Ells al costat d'algú que ja ha començat a tramitar l'asil estan molt pitjor, els hi sembla un luxe poder aconseguir la targeta

vermella de l'asil".